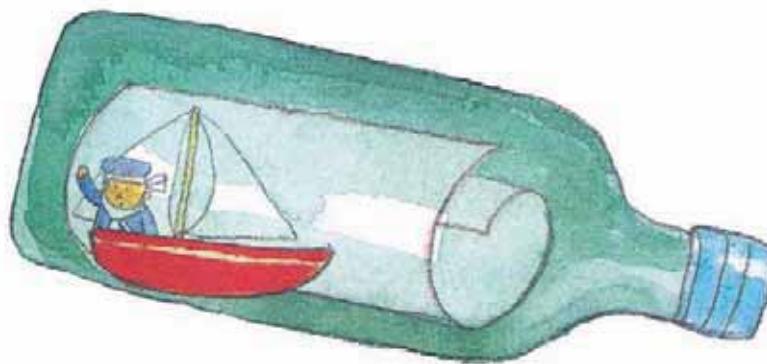

Мајк Манинг и Брита Гренстром

Порука у бочи

Прича о рециклирањи

ОДИСЕЈА
Београд, 2009.

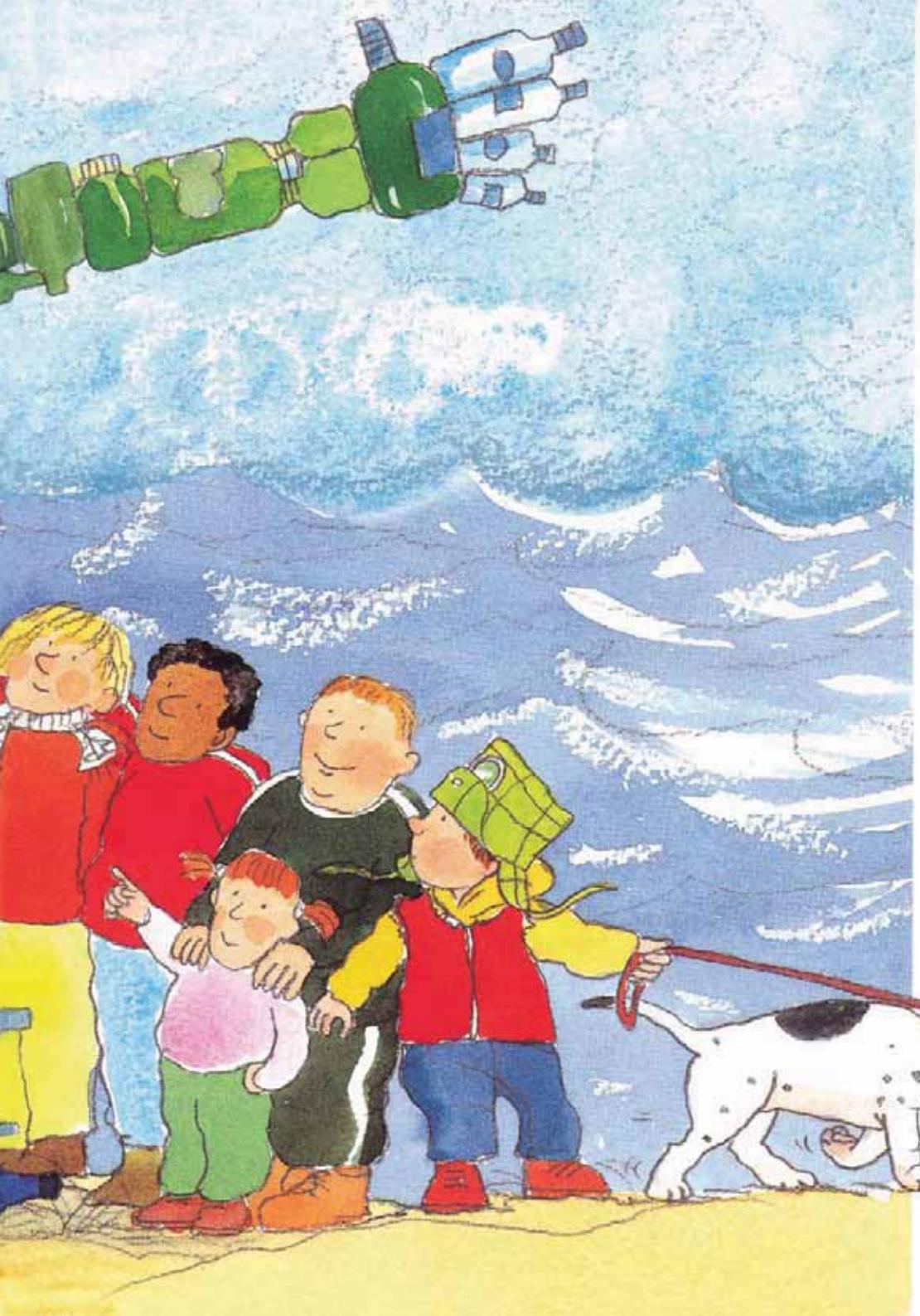

Замисли шта све може да се деси празној флаши ако је не баце у ђубре. Свашта! Шта ако постане клопка за мале животиње?

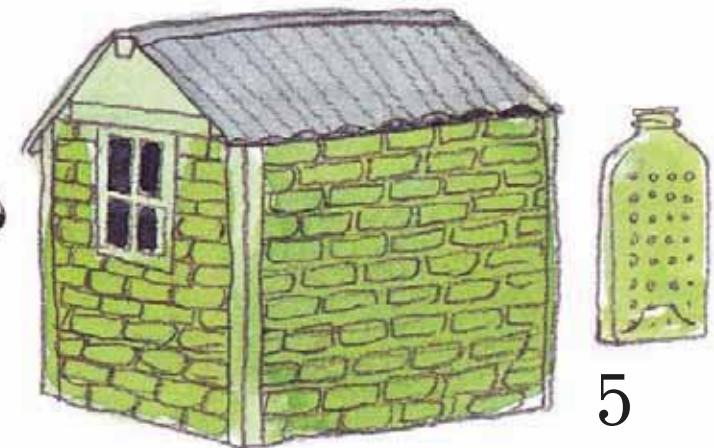
Одбачене стаклене флаши често постају клошке за мале животиње, које се, сироте, нушикајући их у ногоради за храном, зајлаве у њима. Ако се флаши разбију, животиње и људи могу да се посеку на крхотине.

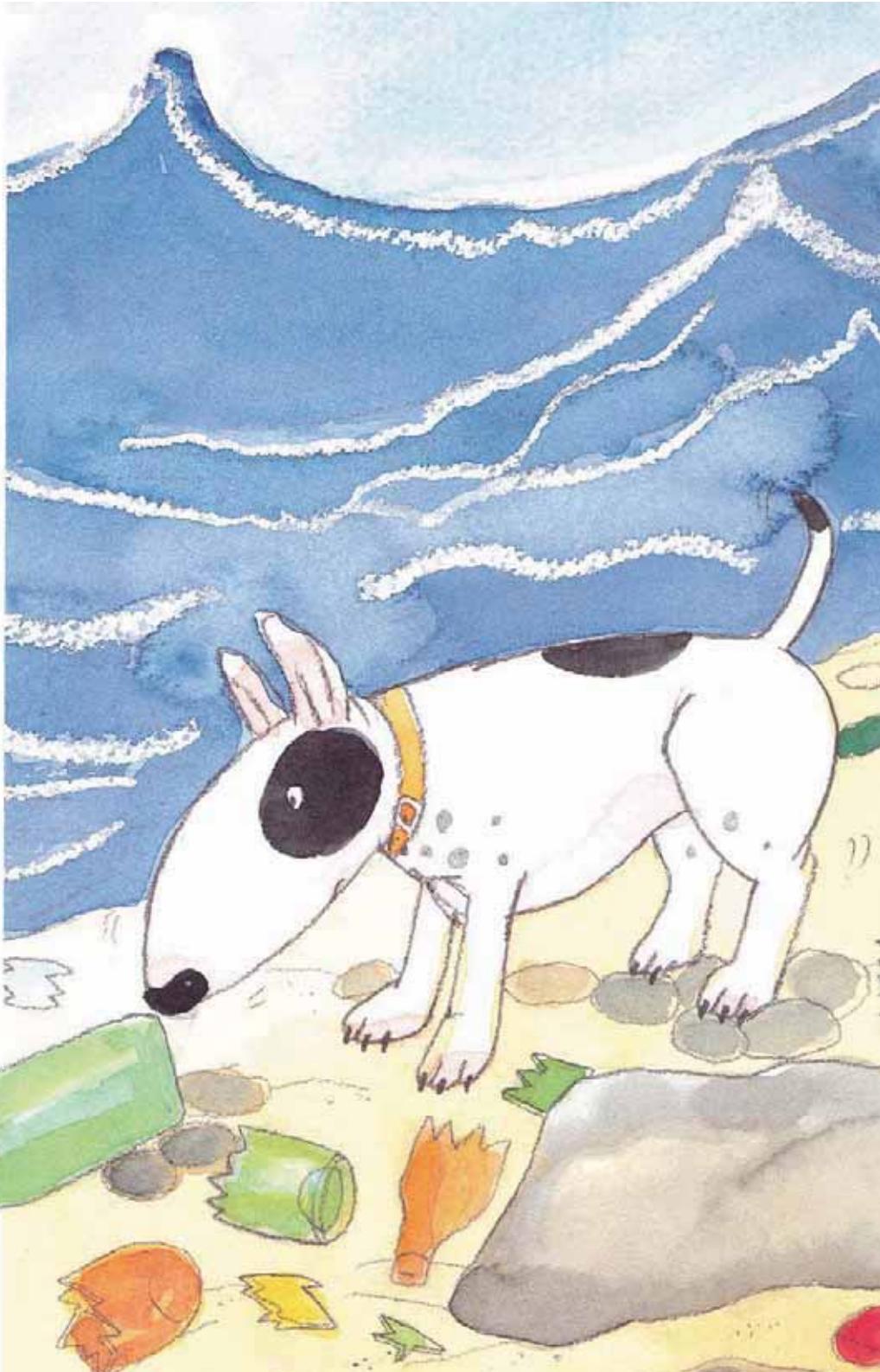
Замисли да једну такву, одбачену флашу, пронађе уметник и угради је у велику скулптуру.

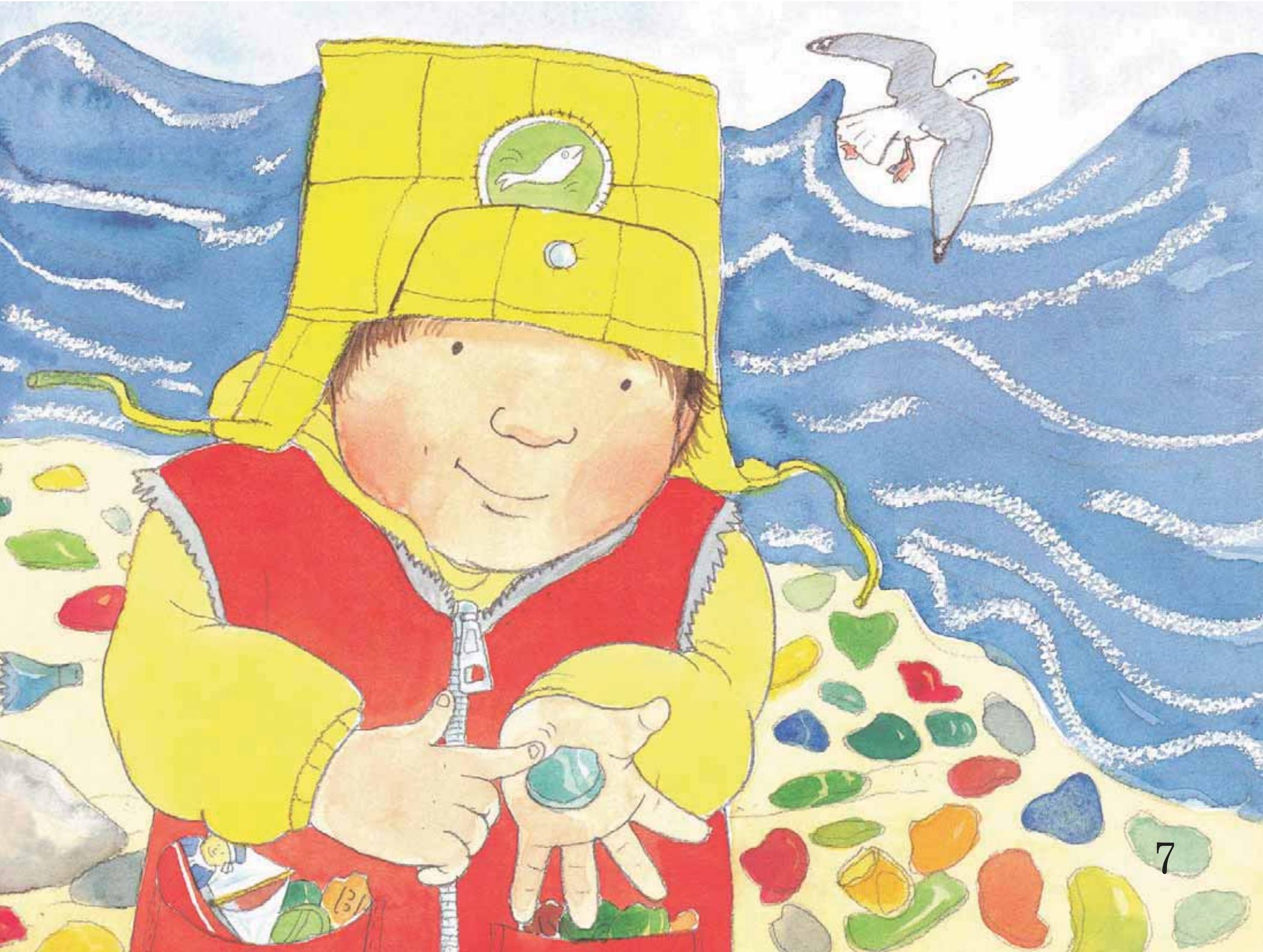
Једна немачка фирмa је некад управила шивске флаши у облику цицала, да би људи пошли да их искористе за праћење кућа кад пошију шиво.

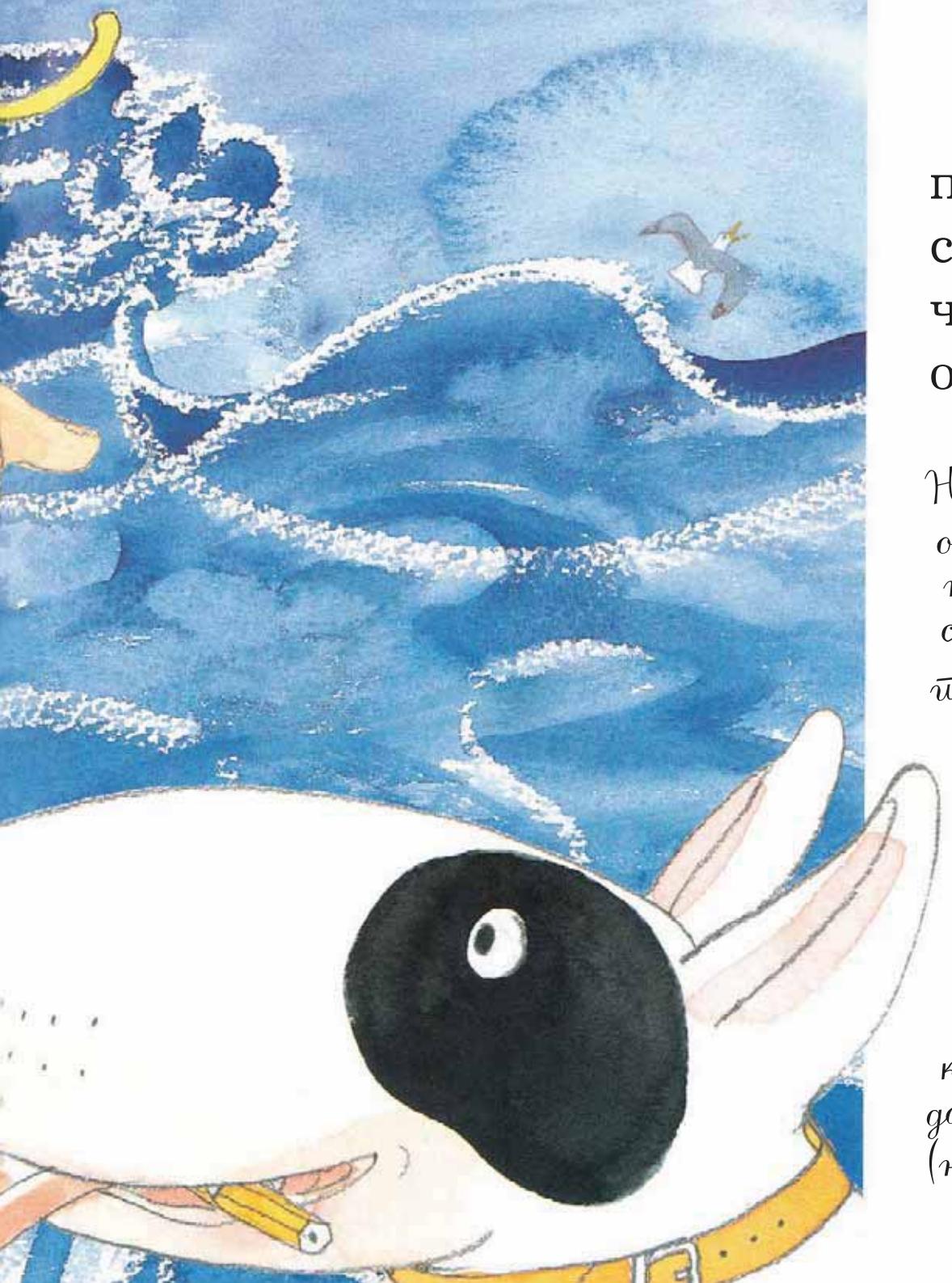
Замисли да се флаша разбије!
Биће потребно стотине
морских олуја, ветрова и
таласа да бацају и ваљају
ошtre комадиће стакла док их
не претворе у глатке облутке.

*Већар и вода ломе и односе
побршински слој стена и лишица и
тако им непрестано мењају облик.*

Замисли да пронађеш
празну флашу, па да у њу
ставиш поруку и један мали
чамац да чува стражу, и
онда је бациш у море!

Некада давно, становници удаљених
острва су одржавали везе са људима
на копну са пошто су им
сличије у боци. Данас постоје
телефони, интернет и још много
начина да се разговара са људима

који живе далеко. Зато нема разлога
да се праће флаши бацију у море
(ниши није који други оштар!)

Замисли да твоја порука у
боци отплута с плимом до
вртлога, а он је одвуче
дубоко, дубоко на дно мора!

*Слушиће бродова и друге врсте
оштара моју се извући с морског
дна и рециклацији.*

